

اخبار
تحولات بررسی می شود

سفر عراقچی به اسلام‌آباد، مسقط و مسکو

پاکستان، عمان و روسیه در این دور از سفرهای دوجانبه وزیر خارجه جمهوری اسلامی ایران، میزبان او و هیئت همراه خواهند بود.

به گزارش ایرنا، «سیدعباس عراقچی» وزیر امور خارجه از شامگاه جمعه ۴ اردیبه‌شست، سفر دوه‌ای را به اسلام آباد، مسقط و مسکو آغاز خواهد کرد. هدف از این سفر رایزنی‌های دوجانبه، بحث و گفت‌وگو درباره تحولات جاری در منطقه و همچنین آخرین وضعیت جنگ تحمیلی ایالات متحده و رژیم اسرائیل علیه ایران است.

شورا پم امن شده است

باز گشایی سفارت سوئیس در تهران

وزارت خارجه سوئیس از بازگشایی سفارت خود در ایران که به خاطر شرایط ناامن ناشی از حمله آمریکا و رژیم صهیونیستی به ایران تعطیل شده بود خبر داد.

به گزارش ایسنا، وزارت خارجه سوئیس در اطلاعیه‌ای اعلام کرد که پس از تعطیلی موقت سفارت سوئیس در ایران در ۲۰ اسفند (۱۱ مارس) به دلیل وضعیت امنیتی، یک تیم سوئیسی از ۳ فردین (۲۰ آوریل) به تهران بازگشته است. در ادامه این اطلاعیه آمده است: چهار نفر ازکارکنان از طریق زمینی و از طریق آذربایجان سفر کردند و اکنون در حال آماده‌سازی برای از سرگیری تدریجی فعالیت‌ها هستند. آمریکا و رژیم صهیونیستی در ۹ اسفند ۱۴۰۴ حملات شدیدی را علیه نامتعیاترزی، مراکز هسته‌ای و نظامی و شخصیت‌ها و مقامات سیاسی و نظامی انجام دادند.

تاکید پکن بر عدم اخلاخ در روابط عادی تجاری بین‌المللی در دریا

سخنگوی وزارت امور خارجه چین ادعای رئیس‌جمهور آمریکا مبنی بر این که یک کشتی توقیف‌شده در محاصره غیرقانونی بنادر ایران حامل هدیه‌ای از سوی یک برای ایران بوده است را رد کرده و گفت که روابط تجاری بین‌المللی کشورها نباید مورد مداخله قرار بگیرد.

به گزارش ایسنا، وزارت امور خارجه چین امروز اتهام «دوئلند ترامپ» رئیس‌جمهور آمریکا مبنی بر اینکه یک کشتی باری با پرچم ایران که توسط نیروهای آمریکایی توقیف شده «هدیه‌ای از چین» برای ایران بوده است را رد کرد.

خبرگزاری رویترز با انتشار این مطلب گزارش داد: آمریکا مدعی شده بود که به سمت یک کشتی باری ایرانی که سعی داشت از محاصره بنادر ایران توسط آمریکا عبور کند، شلیک و آن را توقیف کرده است. ارتش ایران گفت که این کشتی از چین در حال حرکت بوده و تهدید کرد که در برابر آنچه «زدی دریایی مسلحانه توسط نیروهای نظامی آمریکا» خواند، تلافی خواهد کرد.

محاصره دریایی بنادر ایران از سوی آمریکا با نقض تعهداتش نسبت به آتش‌بس در جنگ اخیر و تخطی از قوانین بین‌المللی، پس از بی‌نتیجه ماندن مذاکرات ایران و آمریکا در ۲۳ فوروردین در اسلام‌آباد، انجام گرفت. ترامپ روز سه‌شنبه به شلیک‌سی‌ان‌بی‌سی گفت که «این کشتی «چیزهایی در خود داشت که خیلی خوب نبود. شاید هدیه‌ای از چین باشد، من نمی‌دانم.» او همچنین شامگاه گذشته در جمع خبرنگاران در کاخ سفید در پاسخ به این‌که کشتی حامل چه چیزی بوده، گفت که این موضوع «فوق‌سری» است. در همین حال، وزارت امور خارجه چین این ادعاها را رد کرد. «گوئو جیاوک» سخنگوی وزارت امور خارجه چین امروز جمعه، در جمع خبرنگاران در پکن گفت: «چین با هرگونه اتهام‌زنی و مرتیض ساختن که فاقد مبنای واقعی باشد، مخالف است.» او افزود: «روایط عادی تجاری بین‌المللی یک کشورها نباید در معرض دخالت و اختلال قرار گیرد.»

طرفیت‌های نامتقارن ایران در قبال راهبرد محاصره دریایی آمریکا بررسی شد

محاصره دریایی یا دام استراتژیک؟

به گزارش نور نیوز ورود ناو هواپیمابر جرج پزب که دریای عرب در حوزه عملیاتی سنتکام را اگر در امتداد تحولات ماه‌های اخیر بینیم، دیگر یک استقرار عادی به نظر نمی‌رسد. این اقدام در واقع ادامه همان مسیری است که پس از پایان نبرد ۴۰روزه شکل گرفت؛ مسیری که در آن، واشگتنن تلاش می‌کند اهدافی را که در میدان به دست نیاورد و در مذاکراتی مانند اسلام‌آباد نیز نتوانست به ایران تحمیل کند، از طریق فشارهای تدریجی و ساختاری دنبال کند. در این چارچوب، تأکید بر تشدید محاصره دریایی، نه یک ابزار تاکتیکی کوتاه‌مدت، بلکه بخشی از یک راهبرد کلان است که بر پایه تصور برتری دریایی آمریکا شکل گرفته است؛ تصویری که فرض می‌کند کنترل مسیرهای کشتیرانی می‌تواند به اهرمی مؤثر برای وادار کردن ایران به تغییر رفتار تبدیل شود.

پیش‌بینی پیش از وقوع

چندماه پیش از آغاز درگیری‌ها، دیارسالار شهیددعلی شمعانی در گفت‌وگویی با جواد موگویی به‌صراحت از این موضوع سخن گفت که «هیچ حمله‌ای قادر به از بین بردن توان پاسخگویی ایران نیست و ظرفیت‌هایی وجود دارد که هنوز به‌کار گرفته نشده‌اند.» اهمیت این اظهارات، نه در خود جمله، بلکه در «جایگاه گوینده» است: فردی که سال‌ها فرماندهی مشترک نیروهای دریایی ارتش و سپاه را بر عهده داشته، سپس در مقام وزیر دفاع، در شکل‌دهی به زیرساخت‌های صنعتی و فناوری برای اجرای دکترین‌های نظامی نقش داشته و در نهایت، در سطح عالی سیاست‌گذاری امنیتی حضور داشته است.

به‌عبارت دیگر، این سخنان، بازتاب یک «شناخت انباشته» است؛ شناختی از توان خودی و محدودیت‌های دشمن. وقتی چنین ارزیابی‌ای پیش از وقوع درگیری مطرح می‌شود و سپس در میدان، نشانه‌هایی عملی و واقعی از تحقق آن دیده می‌شود، نمی‌توان آن را صرفاً در حد تحلیل شخصی یا اظهارنظر رسانه‌ای تقلیل داد.

جغرافیا؛ متغیر تعیین‌کننده

برای فهم عملی این شناخت، باید به جغرافیا نگاه کرد؛ به خلیج فارس و تنگه هرمز، به‌عنوان یکی از مهم‌ترین گلوگاه‌های انرژی جهان. این تنگه با عمق متوسطی در حدود ۳۰ تا ۴۰ متر و عرضی محدود، محیطی خاص ایجاد می‌کند که در آن، مزیت‌های کلاسیک ناوگان‌های بزرگ کاهش می‌یابد. مانور محدودتر است، زمان واکنش کوتاه‌تر و احتمال غافلگیری بیشتر. در چنین محیطی، «تناسب ابزار با میدان» اهمیت پیدا می‌کند. اینجاست که راهبرد ایران از سطح کلی به مصادیق عینی می‌رسد.

مصادق اول: زبردریایی‌های کوچک، اثر بزرگ

نمونه‌ای روشن از این تناسب است. این زبردریایی‌ها با وزن حدود ۱۱۷ تن و خدمه‌ای محدود، برای عملیات در آب‌های کم‌عمق طراحی شده‌اند. ویژگی کلیدی آن‌ها، توانایی خاموش‌کردن کامل موتور و استقرار در بستر دریاست حالتی که شناسایی آن‌ها را برای سونارهای متعارف به‌شدت دشوار می‌کند.

اما اهمیت غدیر فقط در پنهان کاری نیست؛ در «تغییر زمان و مکان درگیری» است. در محیطی که کشتی‌های بزرگ مجبورند در مسیرهای مشخص حرکت کنند، یک زبردریایی پنهان می‌تواند نقطه درگیری را انتخاب کند. این یعنی انتقال ابتکار عمل از نیروی بزرگ‌تر به نیروی کوچک‌تر دقیقاً همان چیزی که در جنگ نامتقارن دنبال است.

معادله بزرگ‌تر هستند: هزینه ساخت و نگهداری آن‌ها در مقایسه با ناوهای عظیم بسیار پایین‌تر است، اما تهدیدی که ایجاد می‌کنند، می‌تواند دارایی‌ها با ارزش چندین میلیارد دلار را تحت تأثیر قرار دهد.

مصادق دوم: ازدر «حوت» و تغییر قواعد درگیری

در کنار پلتفرم، نوع تسلیح نیز تعیین‌کننده است. به‌عنوان یک ازدر مبتنی بر فناوری کایتایسون، یکی از

مهم‌ترین نمونه‌ها در این حوزه است. این ازدر با حرکت در حیایی از گاز، تماس خود با آب را کاهش می‌دهد؛ نتیجه، سرعت بسیار بالا و الگوی صوتی متفاوت است.

در عمل، این ویژگی‌ها دو پیامد دارد:

• زمان واکنش هدف به‌شدت کاهش می‌یابد.

• رهگیری و مقابله با آن پیچیده‌تر می‌شود.

گزارش‌ها حاکی از آن است که این سامانه در ایران بهینه‌سازی و بومی‌سازی شده و در ترکیب با زبردریایی‌های کوچک، به بخشی از دکترین عملیاتی تبدیل شده است. در چنین ترکیبی، حتی یک حمله موفق می‌تواند پیامدهایی بسیار فراتر از هزینه اولیه داشته باشد. مهم‌ترین نمونه‌ها در این حوزه است. این ازدر با حرکت در حیایی از گاز، تماس خود با آب را کاهش می‌دهد؛ نتیجه، سرعت بسیار بالا و الگوی صوتی متفاوت است. در عمل، این ویژگی‌ها دو پیامد دارد:
• زمان واکنش هدف به‌شدت کاهش می‌یابد.
• رهگیری و مقابله با آن پیچیده‌تر می‌شود. گزارش‌ها حاکی از آن است که این سامانه در ایران بهینه‌سازی و بومی‌سازی شده و در ترکیب با زبردریایی‌های کوچک، به بخشی از دکترین عملیاتی تبدیل شده است. در چنین ترکیبی، حتی یک حمله موفق می‌تواند پیامدهایی بسیار فراتر از هزینه اولیه داشته باشد.

بُعد دیگر این راهبرد، استفاده از مین‌های دریایی است. در محیطی مانند تنگه هرمز، حتی تعداد محدودی مین می‌تواند اختلالی جدی در تردد ایجاد کند. نکته مهم، صرفاً انفجار یک مین نیست؛ بلکه «اثر روانی و اقتصادی» آن است. افزایش ریسک، هزینه بیمه را بالا می‌برد، مسیرها تغییر می‌کند و در نهایت، فشار بر بازار انرژی افزایش می‌یابد.

اهمیت دوچندان پیدا می‌کند؛ زیرا طرف اعمال‌کننده محاصره، خود ناچار است در محیطی عمل کند که ناامن شده است. **مصادق سوم: مین‌های دریایی و اقتصاد اخلاخ**
بُعد دیگر این راهبرد، استفاده از مین‌های دریایی است. در محیطی مانند تنگه هرمز، حتی تعداد محدودی مین می‌تواند اختلالی جدی در تردد ایجاد کند. نکته مهم، صرفاً انفجار یک مین نیست؛ بلکه «اثر روانی و اقتصادی» آن است. افزایش ریسک، هزینه بیمه را بالا می‌برد، مسیرها تغییر می‌کند و در نهایت، فشار بر بازار انرژی افزایش می‌یابد.

اهمیت دوچندان پیدا می‌کند؛ زیرا طرف اعمال‌کننده محاصره، خود ناچار است در محیطی عمل کند که ناامن شده است. **مصادق چهارم: موشک‌های کروز دریایی**
افزون بر زیرسطحی‌ها، موشک‌های کروز دریایی نیز بخشی از این پازل هستند. سامانه‌هایی با برد چندصد کیلومتر که می‌توانند اهداف دریایی را از فاصله‌ای امن هدف قرار دهند. این ابزار، لایه دیگری به دفاع اضافه می‌کنند و باعث می‌شوند تهدید، صرفاً به زیر آب محدود نشود.

مصادق پنجم: قایق‌های تندرو موشک انداز

در این میان، نقش قایق‌های تندرو موشک‌انداز را نمی‌توان نادیده گرفت؛ شاورهایی که به‌دلیل سرعت بالا، تعداد زیاد و پراکندگی عملیاتی، به یکی از عناصر ثابت مین تبدیل شده‌اند. برخلاف ادعای دوئلند ترامپ مبنی بر نابودی نیروی دریایی ایران، تصاویر ماهواره‌ای و داده‌های میدانی نشان می‌دهد که صدها فروند از این قایق‌ها به‌طور روزانه در خلیج فارس و دریای عمان در حال تردد، گشت‌زنی و انجام مأموریت‌های دری زمی هستند. این حضور مستمر، بیانگر آن است که توان عملیاتی نیروی دریایی ایران نه‌تنها حفظ شده، بلکه در میدان اعمال می‌شود. این قایق‌ها

طرفیت‌های نامتقارن ایران در قبال راهبرد محاصره دریایی آمریکا بررسی شد

محاصره دریایی یا دام استراتژیک؟

ورود ناو هواپیمابر جرج بوش به حوزه عملیاتی سنتکام را نمی‌توان یک استقرار عادی دانست. این حضور در امتداد راهبرد فشار تدریجی واشگتنن و تلاش برای جبران ناکامی‌های میدانی و دیپلماتیک ارزیابی می‌شود؛ راهبردی که در برابر واقعیت‌های سخت جغرافیای هرمز با چالش‌های جدی روبه‌روست.

که برخی از آن‌ها به موشک‌های ضدکشتی مجهز هستند، در قالب تاکتیک‌های حمله گروهی می‌توانند سامانه‌های دفاعی شناورهای بزرگ را تحت فشار قرار دهند. ترکیب سرعت، چابکی و تعداد، امکان ایجاد اشباع در دفاع دشمن را فراهم می‌کند و در محیطی محدود مانند تنگه هرمز، این تاکتیک می‌تواند آزادی عمل ناوهای بزرگ را به‌طور جدی کاهش دهد.

تقاطع این مصادیق؛ شکل‌گیری یک دکترین

آنچه اهمیت دارد، هر یک از این ابزارها به‌تنهایی نیست، بلکه «ترکیب» آن‌هاست. زبردریایی‌های کوچک، ازدرهای پرسرعت، مین‌های دریایی و موشک‌های کروز، در کنار هم یک شبکه چندلایه ایجاد می‌کنند که هدف آن، افزایش زمان واکنش اطمینان طرف مقابل است.

در چنین شبکه‌ای:

• شناسایی کامل تهدید دشوار است.

• حذف همه گزینه‌های خطر تقریباً ناممکن است.

• هر اقدام، با سطحی از عدم قطعیت همراه است.

این همان چیزی است که می‌توان آن را «بازدارندگی از طریق پیچیدسازی میدان» نامید.

بازگشت به ناو هواپیمابر

در این چارچوب، حضور ناو هواپیمابر جدی بوش معنای دقیق‌تری پیدا می‌کند. این ناو، نماد قدرت کلاسیک آمریکاست؛ اما حضور آن در منطقه‌ای با چنین ویژگی‌هایی، به‌طور هم‌زمان با فرصت و محدودیت همراه است. از یک سو، توان نمایش قدرت و پشتیبایی از عملیات دارد؛ از سوی دیگر، برای حفظ امنیت خود، نیازمند لایه‌های متعدد حفاظتی است.

این یعنی بخشی از توان آن، صرف «بقا» می‌شود، نه «عملیات». و همین، یکی از نقاطی است که راهبرد نامتقارن تلاش می‌کند بر آن اثر بگذارد.

محاصره دریایی؛ ابزار یا دام؟

اگر به ایده محاصره دریایی بازگردیم، اکنون می‌توان آن را دقیق‌تر ارزیابی کرد. اجرای موفق چنین راهبردی، نیازمند کنترل پایدار، امنیت بالا و هزینه قابل مدیریت است. اما در محیطی که تهدیدهای متعدد حفاظتی وجود دارد، هر یک از این شروط با چالش مواجه می‌شود. به‌عبارت دیگر، محاصره می‌تواند به «ابزار فشار» تبدیل شود. اما در عین حال، ممکن است به «دام» هزینه» نیز بدل شود؛ امری که در آن، برای حفظ کنترل، باید منابع بیشتری صرف شود. در حالی که طرف مقابل با ابزارهای ازران‌تر، این کنترل را به چالش می‌کشد.

بن بست مذاکرات در زیاده‌خواهی آمریکا

و محاصره دریایی را متوقف کند، تنگه هرمز را باز خواهد کرد و به مذاکرات بازمی‌گردد. تاکنون واشگتنن این شروط را نپذیرفته است. در نتیجه، ایران همچنان محدودیت‌هایی بر تردد در تنگه اعمال کرده و به همین دلیل وضعیت در بن‌بست باقی مانده است. اکنون که هیچ‌یک از طرفین حاضر به عقب‌نشینی نیستند، گام بعدی چه خواهد بود؟ به نظر شما دو طرف چگونه به مرحله بعدی مذاکرات نزدیک خواهند شد؟

مشکل اصلی این است که به نظر می‌رسد سیاست آمریکا بر تسلیم ایران متمرکز است، واشگتنن باید بپذیرد که مذاکراتی که با هدف وادار کردن ایران به تسلیم طراحی شده‌اند، نه در گذشته موفق بوده‌اند و نه در آینده موفق خواهند شد. مذاکرات باید عادلانه و برد-برد باشد. هر توافق قابل‌دوام باید به گونه‌ای باشد که هر دو طرف بتوانند آن را به‌عنوان یک موفقیت به‌ تفکر عمومی داخلی خود ارائه دهند. رئیس‌جمهور ترامپ توفیق هسته‌ای ایران را بدترین توافق تاریخ توصیف کرده است. آیا فکر می‌کنید اگر آن توافق پابرجا می‌ماند و مذاکرات را از سر بگیرد.»

شنبه ۵ اردیبهشت ۱۴۰۵ / شماره ۶۱۵۹

موگربنی:

ایران برای توافق تازه به تضمین بین‌المللی نیاز دارد

فدریکا موگربنی با اشاره به تجربه خروج یکجانبه آمریکا از توافق هسته‌ای سال ۱۳۹۴ تأکید کرد که هرگونه توافق تازه با ایران بدون ارائه تضمین‌های بین‌المللی معتبر، از منظر تهران قابل اتکا نخواهد بود.

به گزارش ایرنا، مسوول پیشین سیاست خارجی اتحادیه اروپا و وزیر خارجه اسبق ایتالیا روز جمعه در گفت‌وگو با شبکه‌سی‌ان‌ان گفت: پرستش اصلی برای ایران این است که «چرا این بار باید متفاوت باشد؟ حتی اگر به توافق برسیم، چه تضمینی وجود دارد که آمریکا دوباره از آن خارج نشود؟»

وی افزود: بدون تضمین بین‌المللی، محدود کردن مذاکرات به یک روند صرفاً دوجانبه، هیچ اطمینانی برای ایرانی‌ها ایجاد نخواهد کرد و تهران برای اعتماد به هر توافقی، حتی اگر حاصل شود، به چیزی فراتر از تضمین‌های پاکستان نیاز دارد.

مسوول پیشین سیاست خارجی اتحادیه اروپا با انتقاد از ترکیب تیم مذاکره‌کننده آمریکا تصریح کرد که گفت‌وگوهای هسته‌ای با ایران بدون حضور کارشناسان فنی به نتیجه نمی‌رسد.

وی گفت: مذاکرات هسته‌ای با ایران باید شامل کارشناس هسته‌ای در تیم مذاکره‌کننده باشد. ما در آن زمان هم کارشناسان هسته‌ای و هم کارشناسان تحریم‌ها را در تیم داشتیم، نه‌تنها در سطح اروپا بلکه در تیم آمریکا نیز چنین کارشناسانی حضور داشتند.

موگربنی با اشاره به تجربه مذاکرات منتهی به برجام افزود: کارشناسان هسته‌ای جزئیات فنی را مذاکره می‌کردند، نه فقط برای رسیدن به توافق، بلکه برای اجرای آن، زیرا اگر توافقی حاصل شود، باید اجرا شود و اجرای آن نیازمند پشتیبانی فنی گسترده‌است.

وی ادامه داد: تصور اینکه بتوان بدون حضور تخصص فنی هسته‌ای در مذاکرات با ایران به توافق رسید یا حتی توافقی جامع‌تر حاصل کرد، به جایی نخواهد رسید و بسیار ساده‌انگارانه است.

از نگاه مسوول پیشین سیاست خارجی اتحادیه اروپا، ابعاد هیات آمریکایی برای توافق با ایران کافی نیست. وی گفت: حتی اگر تیم‌ها کوچک نگه داشته شوند، باید توجه داشت که در طرف ایرانی، تیم بالای مذاکره‌کننده از تخصص هسته‌ای برخوردار است. وزیر خارجه فعلی ایران در مذاکرات ۲۰۱۵ حضور داشته و بخوبی بر این موضوع مسلط است.

وی افزود: بنابراین حتی اگر تیم‌ها محدود به سه یا چهار نفر باشند، طرف ایرانی از نظر تخصص فنی برتری بیشتری نسبت به طرف آمریکایی دارد. همچنین نباید فراموش کرد که همان‌طور که اروپایی‌ها از خود، ایران پیشتر امتیاز خواهد داد.

تخصص آمریکا در این زمینه کافی نیست. در نتیجه، تیم آمریکا بسیار محدود است. مسوول پیشین سیاست خارجی اتحادیه اروپا در بخش دیگری از مصاحبه، رویکرد واشگتنن در قبال تهران را زیر سووال برد و گفت: رویکرد آمریکا به این مذاکرات کاملاً اشتباه است. ایده این دولت، این است که هرچه فشار نظامی و اقتصادی بیشتری در ایران وارد شود، ایران پیشتر امتیاز خواهد داد.

مف فکر نمی‌کنم این روش کارساز باشد. گفتنی است، توافق برجام در سال ۱۳۹۴ پس از مذاکرات طولانی میان ایران و گروه ۵+۱ دست آمد و موگربنی در آن زمان به‌عنوان مسوول سیاست خارجی اتحادیه اروپا نقش هماهنگ‌کننده مذاکرات را برعهده داشت.

ایران پس از امضای توافق به تمامی تعهدات خود پایبند ماند، اما آمریکا در سال ۱۳۹۷ به‌طور یکجانبه از برجام خارج شد و اروپا نیز نتوانست تعهدات خود را اجرا کند. در نتیجه، ایران در چارچوب حقوق برجامی خود، گام‌هایی در کاهش تعهدات برداشت.

مذاکرات احیای برجام در سال‌های ۱۴۰۰ و ۱۴۰۱ نیز به‌دلیل تملل و زیاده‌خواهی‌های آمریکا به نتیجه نرسید و با پایان قطعه‌نامه ۲۳۳۱، عمر ۱۰ ساله برجام نیز خاتمه یافت.

با این وجود، ایران به دلیل عضویت در معاهده منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای (NPT) و موافقت‌نامه جامع پادمان به تماس‌های فنی با آژانس ادامه داده و همواره اعلام کرده است که برای دستیابی به توافقی پایدار و قابل‌اعتماد که تحریم‌ها را به‌صورت تضمین‌شده لغو کند و مانع از سوءاستفاده در آینده شود، آمادگی دارد.

«نمایش قدرت» یا عقب‌نشینی پنهان؟

معمای رفتار واشگتنن در برابر تهران

سینا طوسی، پژوهشگر ارشد «مرکز سیاست‌های بین‌الملل» می‌گوید ترامپ در قبال محاصره ور راه پیش رو دارد: «با آن را لغو کند که این کار به ایران ثابت می‌کند از اهرم فشار در اختیار خود استفاده کرده است یا به آن ادامه دهد و ریسک پایان یافتن آتش‌بس را بپذیرد.

و در نتیجه ونس در واشگتنن ماند.

با نزدیک شدن به پایان آتش‌بس دو هفته‌ای و در حالی که هم‌بیماتان عرب خلیج فارس آمریکا خود را برای حملات احتمالی جدید ایران آماده می‌کردند، ترامپ اعلام کرد که آتش‌بس را تمدید می‌کند؛ زیرا به ادعای او، «ساختار سیاست داخلی ایران که در این جنگ تحلیل‌رفته، دچار «تفرقه» است و برای ارائه یک پیشنهاد به زمان نیاز دارد.» الکس واتاناک، پژوهشگر ارشد «مؤسسه خاورمیانه» و متخصص امور ایران می‌گوید: «او واقعاً می‌توانست بر مواضع خود پافشاری کند و وارد اقدامات نظامی بی‌ملاحظه‌تری شود اما تاکنون جلوی افتادن در این چاه را گرفته است.»

برای ترامپ که در کارزار انتخاباتی خود وعده داده بود از مداخله‌گری نظامی دوری کند این جنگ به یک فاجعه سیاسی تبدیل شده و او حتی با مخالفت پایگاه حامیان جمهوری‌خواهش نیز مواجه است. ایران در واکنش به حملات آمریکا و اسرائیل، کنترل تنگه هرمز که مسیر عبور یک‌پنجم نفت جهان است را به دست گرفت؛ اقدامی که باعث شد ماهه قبل از انتخابات کنگره، هزینه سوخت برای مصرف‌کنندگان آمریکایی افزایش یابد. دنی سیتزنیوویچ، کارشناس سابق اطلاعات اسرائیل در امور ایران که اکنون در «مؤسسه مطالعات امنیت ملی دانشگاه تل‌آویو» و «شورای آتلانتیک» در واشگتنن فعالیت می‌کند، می‌گوید: «با وجود تحمل خسارات، حاکمیت سیاسی ایران در آستانه فروپاشی نیست و تسلیم نخواهد شد.» او افزود: «ترامپ نمی‌تواند تنش‌ها بالا بگیرد. نمی‌گوید که بالا رفتن تنش محال

«رئیس‌جمهور آمریکا همواره به مهارت خود در عقد قراردادهای بزرگ و سریع با کمک تیم دوستان تاجرش می‌بالد اما مذاکره با ایران برای او تضاد مطلق ایجاد می‌کند؛ او باید با دیپلمات‌هایی رو در رو شود که با برنامه‌ریزی دقیق و بدون کوتاه آمدن از مواضع، برای یک نبرد طولانی‌مدت در برابر آنچه آن را دشمنی فریبکار می‌دانند، آماده‌اند.»

به گزارش سیاست خارجی ایرنا، «دوئلند ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا به دنبال راهی برای خروج از جنگ است اما ایران ممکن است با او همراهی نکند.»

خبرگزاری فرانسه در گزارشی کوتاه با این مقدمه نوشت: ترامپ بر لزوم حفظ محاصره دریایی اصرار دارد، در حالی که ایران تأکیدی می‌کند این محاصره باید پیش از آنکه هرگونه توافقی برای پایان جنگ روی میز قرار گیرد، لغو شود؛ جنگی که در ۲۸ فوریه توسط اسرائیل و ایالات متحده آغاز شد. ترامپ همواره به مهارت خود در عقد قراردادهای بزرگ و سریع با کمک تیم دوستان تاجرش می‌بالد اما مذاکره با جمهوری اسلامی ایران برای او تضاد مطلق ایجاد می‌کند؛ او باید رو در رو با دیپلمات‌هایی شود که با برنامه‌ریزی دقیق و بدون کوتاه آمدن از مواضع، برای یک نبرد طولانی‌مدت در برابر آنچه آن را دشمنی فریبکار می‌دانند، آماده‌اند. ترامپ با اعزام یج‌دی‌ونس، معاون خود به پاکستان، امیدواری‌ها به پیشرفت در دوم مذاکرات را افزایش داده بود اما ایران (به دلیل مواضع متناقض آمریکا و عدم تعهد کامل واشگتنن به آتش‌بس) از تأیید حضور خود در این مذاکرات خودداری کرد